

ОБРЯЗВАНЕТО И НЕОБРЯЗВАНЕТО

Римляни 2:25-29

Двата термина "обрязване" и "необрязване" в стиховете от Римляни 2:25-29 се използват не само за обозначаване на ритуал или за неговото отсъствие, но и за определяне на две групи хора.

"Необрязан" очевидно се отнася до онези, които са наричани езичници, и които се покланят на други богове. Подобно използване на тези термини лесно може да бъде проследено в стиховете от Галатяни 2:7-9. Виждаме, че думите "необрязан" и „езичник“ се отнасят за една и съща група хора.

В стиховете от Римляни 2:25-29 не е казано в какво се изразява ползата от обрязването. Апостол Павел има за цел само да покаже кое е обрязване и какво е истинското обрязване.

И така, какво е обрязването? -

На този въпрос ясно е отговорено в Римляни 4:11, където апостолът говори за Авраам, първият обрязан. Следователно, на въпросът: "Какво е обрязването?" - отговорът трябва да бъде този: Знакът на обрязването е печат на праведността чрез вярата. А кога обрязването става необрязване? - Очевидно е, че когато няма праведност, знакът на обрязването няма стойност. Ето защо апостолът казва: "Ако си престъпник на закона, тогава твоето обрязване става необрязване".

От стиховете разбираме, че както образаца сам по себе си не означава нищо, така и знакът без съдържание няма никаква стойност. Юдеите са направили голяма грешка, считайки, че само един знак е напълно достатъчен за тях.

В крайна сметка, те са се утвърдили в идеята, че този знак ще ги приведе до истинската праведност, подобно на това, както много от съвременните християни вярват, че изпълнението на определени обреди ще ги направи част от тялото на Христос. Но обрязването само на плътта може да олицетворява не праведността, а греха (виж. Галатяни 5:18-21). Всъщност, много от онези, които юдеите презират като "необрязани", в действителност са "обрязани", за разлика от самите тях.

Какво е обрязване в сърцето?

Истинското обрязване е свързано само със сърцето, тоест, с вътрешния духовен живот на човека. Апостолът ясно заявява, че обрязването не е външно, т.е. външна форма, а обрязване е "което е на сърцето, по дух, а не по буква".

В дните на Павел това не е било нова отправна точка, защото така се е повелявало от времето на Мойсей: „Господ, твоят Бог, ще обреже сърцето ти и сърцето на потомството ти, за да любиш Господа, твоя Бог, от цялото си сърце и от цялата си душа, за да живееш.“ (Второзаконие 30:6)

Всички истински юдеи разбирали, че истинското обрязване е само в сърцето, защото Стефан се обърнал към отхвърлящите истината с думите: "Коравовратни, и с необрязано сърце и уши!" (Д. А. 7:51)

Какво е праведността в сърцето? -

В псалм 51:6 се казва: "Ето, възлюбил си истината вътре в човека."

Просто външна праведност е нищо. (виж. Матей 5:20 и 23:27,28)

Когато Моисей, по заповед на Бога, предал закона на Израил, той казал:

"Да възлюбиш Господа, твоя Бог, с цялото си сърце и с цялата си душа и с всичката си сила. Тези думи, които ти заповядвам днес, нека бъдат в сърцето ти." (Второзаконие 6:5,6)

Не може да има праведност извън живот в истината! Обрязването е знак на праведността и няма друго истинско обрязване, освен обрязването в сърцето!

Какво е обрязване в духа?

"Защото знаем, че законът е духовен..." (Римляни 7:14)

Тоест, това е естеството на Святия Дух, защото Божието Слово е мечът на Божия Дух, способен да вложи Божия закон в човешкото сърце. Ето защо, истинското обрязване е дело на Святия Дух.

Стефан наричал злите юдеи „необрязани“, защото, както той е казал:

„Вие всякога се противите на Святия Дух...“ (Д.А. 7:51)

Следователно, съвсем очевидно е, че макар думата "дух" в Римляни 2:29 да не е изписана с главна буква, тя се отнася до Святия Дух, а не до духа на човека.

Като си припомним, че обрязването е дадено като печат на праведността чрез вярата, и че наследството е обещано на Авраам и на неговото потомство чрез тази праведност (Римляни 4:11, 13), ще видим, че обрязването е било залог за това наследство. Апостол Павел също така казва, че ние ставаме наследници в Христос- "повярвайки в Него, бяхте запечатани с обещания Свети Дух, Който е залог за нашето наследство, докато бъде изкупено притежанието на Бога." (Ефесяни 1:13,14)

Обещаното за притежание на Авраам и на потомството му е заверено само чрез Духа на правдата, следователно, от самото начало не е имало друго обрязване освен чрез Духа.

Какво е обрязването чрез Христос? -

„И вие имате пълното в Него, Който е глава на всяко началство и власт.

В Него бяхте и обрязани с обрязване не от ръка извършено, а с обрязването, което е от Христа.“ (Ефесяни 2:10,11) От самото начало, обрязването е означавало праведност единствено чрез Христос. Достатъчно е да се посочи факта, че обрязването е дадено на Авраам като печат на праведността чрез вяра, "Авраам повярва на Господа и Той му го вмени за правда." (Битие 15:6)

Кои хора са "обрязаните"? -

Отговорът на този въпрос е даден в Филипяни 3:3: "Защото ние сме обрязаните, които с Божия Дух се кланяме и се хвалим с Христа Исуса, и не се уповаваме на плътта." Същото нещо, но с други думи се казва и в Римляни 2:29 - "Обрязване е това, което е на сърцето, по дух, а не по буква, чиято похвала не е от хората, а от Бога." И този, който не вярва на Христос и не се възрадва в Него, никога не е бил истински обрязан. Ето защо Стефан наричал „необрязани“ юдеите, които не вярвали в Христос.

Какво е значението на обрязването? -

Текстовете, споменати по-горе, ни дават правилната нишка за отговора на този въпрос. От петнадесетата глава на Битие научаваме, че Бог е сключил договор с Авраам въз основа на неговата вяра. Шестнадесета глава ни разказва как Авраам, слушайки гласа на жена си, а не гласа на Бога, иска да изпълни обещанието на Бога чрез плътта, но претърпява неуспех. Неговият син трябваше да се роди по Духа, а не по плът. (виж. Гал. 4:22, 23, 28, 29)

След това Битие 17 ни показва възраждането на вярата на Авраам и установяването на завета с обрязването като печат. Част от плътта беше отрязана, за да не се разчита на плътта, но да се чака праведност и наследство само чрез Божия Дух. По този начин на потомците на Авраам беше оставено напомняне за неговата грешка, за да внимават и да не разчитат на себе си, вместо на Господа.

Но юдеите опорочиха този знак, като го приеха като белег за тяхното величие над другите народи, а не като свидетелство за това, че плътта не ползва нищо.

Кои са юдеи?

Според текста в Галатяни 2 глава, терминът "необрязан" се отнася до онези, които не познават Господа и са грешници от езичниците. (виж също Еф. 2:11, 12) Юдеи са тези, които са обрязани, но не само по плът, а които са повярвали и възраждали в Христос и не се надяват на плътта. Ето защо, истински юдеин е преди всичко истински християнин. „Юдеин е този, който е такъв вътрешно...“ (Римляни 2:29)

В очите на Бога истински юдеи са всички тези, които вярват в Христос. И всеки истински вярващ в Христос е юдеин в библейския смисъл на думата.

Обрязването като белег на разделение.

Мнозина смятат, че обрязването е дадено, за да се прави разлика между юдеите и езичниците. Грешката на подобно виждане може да бъде доказана чрез изучаване на текста в Библията за получаването на този белег, както и на думите на апостол Павел за това, какво всъщност означава обрязването.

Други смятат, че това е дадено, за разграничаване на юдеите от другите народи и да се улесни установяването на родословието на Христос. Това също е просто необосновано предположение. Христос трябваше да дойде от племето на Юда, но тъй като всички юдейски племена са били обрязани, обрязването не може по никакъв начин да покаже произхода Му.

Освен това, обрязването по плът не е довело до никакво разграничение между юдеите и езичниците. То не е възпряло Израил от идолопоклонство и от съюз с езичниците в идолопоклонническите им обичаи.

Всеки път, когато юдеите забравяли Бога, те се смесвали с езичниците и разликата между тях изчезвала. Обрязването не ги е отделяло.

Нещо повече, Бог не е искал отделянето на евреите от езичниците по плът до прекратяване на всички отношения между тях. Целта Му за избавлението на юдеите от Египет е била те да донесат благовестието на езичниците.

Бог много е искал юдеите да бъдат духовно различни от езичниците, но външното обрязване не е могло да допринесе за това.

Присъствието на Господа в сърцата на хората ще ги отдели от другите, дори ако те живеят в една и съща къща и се хранят на една маса.

Но ако Христос Го няма в сърцето на човека, той не е отделен от света, дори е обрязан и дори да води живот на отшелник.

Бог е Дух, Той е духовен, не е просто някакво фигуративно Същество, а истински, действителен Бог. По същия начин наследството, което ние наследяваме в Христос, е духовно наследство и в същото време то е и реално. Да се каже, че само тези хора, които са духовни, съставляват истинския Израел, не означава че променяме Библията, отклоняваме се от нея, или някак отслабваме пълнотата и силата на обещанието, защото обещанието на Бог е предназначено само за онези, които вярват в Христос. Защото:

„Но Писанието затвори всичко под грях, та обещанието,
изпълняемо чрез вяра в Исуса Христа,
да се даде на тези, които вярват.“
(Галатяни 3:22)

„Понеже обещанието към Авраам или към потомството му,
че ще бъде наследник на света, не се даде чрез закон,
а чрез оправданието посредством вяра.“
(Римляни 4:13)

„И ако сте Христови, то сте Авраамово потомство,
наследници по обещание.“ (Галатяни 3:29)

Авраам прие обрязването като знак и печат на правдата
чрез вярата, която имаше, когато беше необрязан,
за да бъде той отец на всички, които вярват, макар и необрязани,
за да се вмени правдата и на тях, и отец на онези обрязани,
които не само са обрязани, но ходят в стъпките на онази вяра,
която нашия отец Авраам е имал, когато е бил необрязан.“
(Римляни 4:11,12)

„И тъй, къде остава хваленето? Изключено е. Чрез какъв закон,
чрез закона на делата ли? Не, но чрез закона на вярата...
Понеже същият Бог ще оправдае обрязаните чрез вяра
и необрязаните чрез вяра.“
(Римляни 3:27-31)

„Понеже в Христа Исуса нито обрязването има някаква сила,
нито необрязването, а вярата, която действа чрез любов.“
(Галатяни 5:6)

„Ние служим по нов дух, а не по стара буква.“
(Римляни 7:6)

Превод: Светлина за теб